

TERCIÁŘSKÉ LISTY

Jen pro vnitřní potřebu MBS SFŘ PLZEŇ
NEPRODEJNÉ!

v Trojjediného Boha, prsteník a malíček tisknou k dlaní jako vyznání, že Kristus je pravý Bůh a pravý člověk. Potom se postupně dotýká čela, srdce, levého a potom pravého ramene (řeckokatolíci nejprve pravého a potom levého), čímž ze sebe činíme znamení kříže. Pohyb ruky zleva doprava říká, že Ježíš nás převedl od své „levice“ k „pravici“ (viz stat' o posledním soudu: Mt 25,31-46). Pohyb ruky zprava doleva zase svědčí o prvenství pravé, Boží ochrany před levou stranou, která patří ďáblu. Při přežehnání a vyslovení jména Nejsvětější Trojice svůj rozum odevzdáváme Otcově moudrosti, své srdce Kristově lásce a své síly moci Ducha Svatého.

Bůh chce, abychom se stali účastníky na jeho životě, zve nás k intimnímu společenství s Ním. K Bohu však nemůže přistoupit nic hříšného a nečistého. Kristův kříž nás očisťuje a posvěcuje, abychom se mohli k Němu přiblížit. Kříž je branou do nebe; proto při myšlence na jméno Svaté Trojice činíme ze sebe znamení kříže jako znak toho, že tuto bránu otevíráme a vstupujeme k Bohu, klademe se do Jeho náruče, dotýkáme se Boha.

Několik častých otázek o přežehnávání

Nestačí komunikovat s Bohem v duchu? Na co jsou dobré tyto vnější projevy? Stačí to, a mnozí tělesně postižení ani nemají jinou možnost. Avšak i v komunikaci s lidmi se neomezujeme jen na slova, ale pomáháme si gestikulací a mimikou a nejednou takovými gesty se dokážeme lépe vyjádřit než jen slovy. Podobně je to při setkání s Bohem. Rozhovor je živější a plnější, když do něj zapojíme všechny své možnosti. Vždyť člověk – to nejsou jen ústa a uši. Také postojem svého těla, například pokloněním se, můžeme pomoci své duši, aby přijala moc Kristova kříže, kterou nám nabízí.

Hovoří se o síle přežehnání. Není v tom nějaká magie?

Samotné znamení kříže nemá v sobě žádnou moc. Očekávat účinky jen z pohybu své ruky by skutečně hraničilo s magií. Všechna moc je v Kristu, v jeho vítězství na kříži.

Přežehnání je jen odvolání se na tuto skutečnost. Je účinné jen natolik, nakolik ho vědomě a s vírou ztotožníme s Kristovým dílem kříže. Mechanické přežehnávání se nemá velký smysl, vede spíše k banalizaci kříže v našem vědomí, stejně tak jako stydlivé „přežehnání se“, které se podobá spíše zapínání knoflíku na košili.

Od které doby existuje zvyk přežehnání se?

V druhém století Tertullian o přežehnání píše: „Když se ptáte, kdo nám to nařídil, nenalzáme ve svatých knihách zákon, který by nám to přikazoval. Tento obyčej má svůj původ v tradici, zvyk se upevnil a křesťanská zbožnost zachovala až do dnešních dnů.“ Když už ve druhém století to byl obyčej, který existuje „od nepaměti“, můžeme předpokládat, že je starý jako samé křesťanství.

(Serafínský svět 9/98; ze slovenštiny přeložila Olga P. Šotolová)

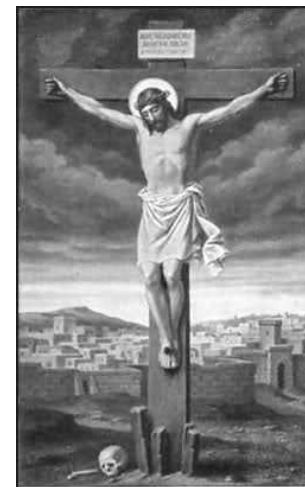

Redakční rada: Pavla Františka Ženišková, Karel František Ženišek, Milan Ludvík Kučera, Jitka Anežka Polívková, Jaroslav Antonín Šedivý, Zdeňka Ginepro Němcová (gineproZ@seznam.cz)

Dobrořečme Bohu, svému Pánu, živému a pravému, vzdávejme mu neustále chválu, slávu, čest a všechno dobré. Amen. Amen. Staň se! Staň se!

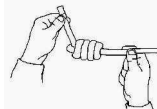
*(Hodinky o Utrpení Páně,
Františkánské prameny I, 2001)*

Přejeme radostné a požehnané prožití
Velikonočních svátků

Prosby o modlitbu

- Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“
- Za politiky a za ty, kdo vládnou.
- Za nová kněžská a řeholní a terciářská povolání.
- Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.
- Za Boží požehnání pro naše nové členy MBS SFŘ PLZEŇ.
- Za nemocné bratry a sestry a za ty, kdo prožívají něco těžkého.
- Za požehnané prožití postní doby a doby Velikonoční.
- Za volby do NR SFŘ ČR na Velehradě.

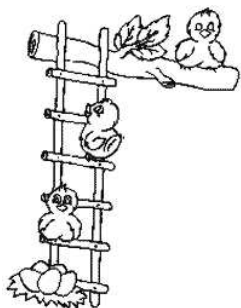

Obnovení františkánské profese

Děkujeme Ti, Pane, za povolání do Sekulárního františkánského řádu. Prosíme Tě o odpuštění všech našich selhání, slabostí a provinění proti našemu rozhodnutí žít podle evangelia a proti

Řeholi. Dej nám, prosíme, abychom stále zakoušeli horlivost a nadšení toho dne, kdy jsme vstoupili do bratrského společenství. Proto obnovujeme své rozhodnutí žít evangelium podle Řehole Sekulárního františkánského řádu až do smrti. Dej nám také, abychom vždy žili v souladu se svými bratry a sestrami a přede všemi vydávali svědectví o velikém daru františkánského povolání, který jsme od Tebe přijali, abychom se stali svědky a nástroji poslání Církve mezi lidmi a hlásali Krista životem i slovy. Amen.

SLAVÍME

NAROZENINY:

10. 04. s. Polívková Jitka
13. 04. s. Němcová Zdeňka

PROFESE:

02. 04. 1972 br. Šimon Miroslav Němec
02. 04. 1972 s. Blanka Ludmila Škodová

Prejeme hojnost Božího požehnání a ochranu Blahoslavené Panny Marie a trvalou radost ze Vzkříšení Krista!

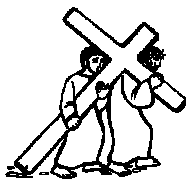
Naše setkání v roce 2012 (předběžně)

19. 04., 17. 05., 21. 06., 20. 09., 18. 10., 15. 11., 20. 12. 2012

Františkánská jarní pouť Na Březině 5. května 2012

sraz v 9:00 hodin u Domečku nebo dle domluvy s řidičem. Pout' začíná mší v Březině v kapli u zámku v 10:00 hodin, přihlášky a více informací na setkání nebo na internetových stránkách našeho bratra Luboše Kolafy

<http://frantiskan.kolafa.name>

Symbolika kříže

Kříž, odpradávná nástroj potupné smrti, se díky Kristu stal nástrojem přechodu k novému životu. Pro křesťany je znakem Kristova díla spásy, znakem Božího vítězství.

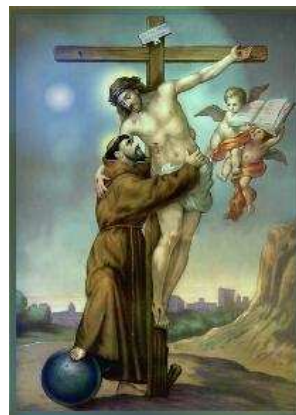
Ve své nejjednodušší podobě, s jedním svislým a jedním příčným ramenem, je kříž symbolem nového vztahu člověka k Bohu (svislé rameno) a nového vztahu člověka s člověkem (příčné rameno) a vzájemné harmonie a neoddělitelnosti těchto dvou vztahů. Kristus sestoupil na zem, aby člověka vyzdvihl do nebe – a rozepjal ruce, aby nás otevřel jednoho vůči druhému. Zobrazuje také „zkřížení“ Boží a lidské vůle; duchovní kříž, na kterém umírá staré „já“ člověka a rodí se nové.

Jako připomínka Pilátovy tabulky s nápisem „Ježíš nazaretský, židovský král“ se nad příčným ramenem kříže často zobrazuje menší rameno. Tento tzv. dvojkříž

znázorňuje hlubokou duchovní zkušenost spojení osobního kříže člověka s křížem Kristovým, podle slov sv. Pavla: „Na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět (do plné míry) Kristových útrap“ (srov. Kol 1,24). Je to kříž mystického těla Kristova: Ježíše jako Hlavy a Církve jako těla.

Na Východě se začátkem 9. století na kříži objevuje ještě dolní krátké příčné rameno znázorňující podstavec, na který byly přibity Ježíšovy nohy. Připomíná nám, že i když v těle na kříži trpěl jen Ježíš Kristus, druhá Božská Osoba, dílo kříže je dílem celé Svaté Trojice. Podstatně později, v 17. století, se pro některé východní křesťany v jednotě s Římem stal symbolem dvojkříže spojeného s Petrovým křížem (apoštol Petr byl ukřižovaný hlavou dolů), na znamení jednoty s jeho nástupcem.

Přibližně v 10. a 11. století začínají slovanskí křesťané spodní rameno kříže zobrazovat šikmo. Pravděpodobně to byla reakce na šířící se blud, který popíral, že Kristus na kříži skutečně prožíval fyzické utrpení. Šikmé rameno nám ukazuje Krista zkřiveného v bolestech, které prožíval. Jiné vysvětlení se odvolává na apoštola Ondřeje, který podle legendy zasadil do země kříž tohoto tvaru, a s pohledem na sever ke Kavkazu předpovídal velký vzrůst církve na onom území. Další zase vidí v tomto tzv. slovanském neboli osmikoncovém kříži spojení dvojkříže a kříže ve tvaru X, na jakém zemřel sv. Ondřej. Žel, jsou i názory, že šikmé rameno symbolizuje odklon od Říma. To je však projev neznalosti a urážka řeckokatolíků, kteří tento kříž běžně používají. Třetí, zešikmené rameno je symbolem více klíčových pravd. Evangelium vzpomíná dvou zločinců ukřižovaných z obou stran Ježíše, Ten po pravici se kál, a byl zachráněn, ten po levici se rouhal (a zachráněn nebyl). Tak pravá část ramene (po Ježíšově pravici) směřující nahoru a levá část směřující dolů je vzpomínkou na tyto zločince, ale také proroctvím pro nás: jaký postoj zaujmeme ke

Kristu, tak skončíme. Šikmé rameno je také symbolem vah spravedlnosti: ne té naší, ale Boží, která touží odpustit a křížem zahlazuje naše nepravosti. Také je obrazem břemena našeho kříže, které tlačí k zemi nevěřícího, ale je lehké pro věřícího. Nevěřící nese svůj kříž sám, ale kříž věřícího, který je spojený s Kristovým, je jím nesený. Všechna tři ramena také hovoří o tom, že hříchy proti Otci a Synovi budou křížem zahlazené, ale hříchy proti Duchu Svatému ne.

Ježíš na kříži je zobrazený s hlavou nakloněnou vpravo, což znamená pozvání pro všechny hříšníky, aby přešli z jeho levé strany na pravou (viz stať o posledním soudu: Mt 25,31-46), tedy pozvání k následování a spáse.

O přezhánávání se znamením kříže

Přezhánáním se ztotožňujeme s ukřižovaným Kristem a vztahujeme na sebe moc kříže, která v nás ničí hřích a tvoří nový život, podle slov sv. Pavla: „S Kristem jsem ukřižován a s ním vstávám z mrtvých (srov. Gal 2,19).

Při římskokatolickém přezhánání pět spojených prstů symbolizuje pět Kristových ran. Řeckokatolíci spojují palec, ukazovák a prostředník pravé ruky na znamení víry